

فرخنده امام زین العابدین(ع)

درباره تولد با سعادت امام علي بن الحسين(ع)، معروف به امام زین العابدین(ع) اتفاق دیدگاهی میان مورخان و سیره نگاران نیست.

درباره تولد با سعادت امام علي بن الحسين(ع)، معروف به امام زین العابدین(ع) اتفاق دیدگاهی میان مورخان و سیره نگاران نیست. برخی از آنان پنجم شعبان، برخی هفتم و برخی نهم این ماه و برخی نیمه جمادی الاولي را روز تولدش دانسته اند و هم چنین برخی از آنان سال 38 و برخی سال 36 و برخی دیگر سال 37 قمری را سال تولد آن حضرت ذکر کرده اند. ولیکن معروف و مشهور در میان شیعیان، روز پنجم شعبان سال 38 قمری، تاریخ تولد آن حضرت می باشد. پدرش امام حسین بن علي(ع) و مادرش شهربانو دختر یزدگرد سوم است.

بنابراین، آن حضرت هم از سوی پدر و هم از جانب مادر به حاکمان و زمامداران عرب و فارس منتهی می شود. زیرا وی از سوی پدر با يك واسطه به امیرمؤمنان علي بن ابي طالب(ع)، خلیفه و جانشین پیامبر(ص) و با دو واسطه به پیامبر اسلام حضرت محمد(ص) و از سوی مادر با يك واسطه به یزدگرد سوم، امپراتور و شهربار ایران منتهی می گردد.

برای مادرش شهربانو، نام های دیگری چون: شاه زنان، جهان بانو، سلافه، خوله و بره نیز ذکر گردیده است و پس از ازدواج با امام حسین(ع) به "سیدة النساء" معروف گردید.

بنا به روایت شیخ مفید(ره)، امام علي بن ابي طالب(ع) در عصر خلافت خویش، حریت بن جابر حنفي را به حکومت یکی از نواحی شرق عالم اسلام، برگمارد و او در زمان حکومت خود، دو دختر یزدگرد سوم، امپراتور بزرگ ایران را به نزد آن حضرت فرستاد. امام علي(ع) یکی از آن دو [شهربانو] را به فرزندش حسین(ع) بخشید و از آن بانوی شریف، امام سجاد(ع) متولد گردید و دیگری را به محمد بن ابي بکر واگذاشت و جناب قاسم بن محمد از او متولد شد. بنابراین، امام سجاد و قاسم بن محمد بن محمد بن ابي بکر، پسرخاله یکدیگر می باشند.

گفتنی است که قاسم بن محمد، جدّ مادری امام جعفر صادق(ع) می باشد.

درباره محل تولد امام زین العابدین(ع) اکثر مورخان، شهر مدینه را ذکر کرده اند. ولیکن با توجه به این که تولد آن حضرت، بنا به گفته بسیاری از تاریخ نگاران، دو سال پیش از شهادت امام علي بن ابي طالب(ع) بود و در ایام خلافت آن حضرت، تمامی فرزندان و خانواده وی، به همراهش در کوفه به سر می بردند و تا صلح امام حسن مجتبی(ع) در کوفه استقرار داشتند، باید محل تولد آن حضرت، شهر کوفه باشد، نه شهر مدینه!

لقب های شریف آن حضرت عبارتند از: زین العابدین، سیدالعابدین، سیدالسّاجدین، زین الصالحین، وارث علم النبیین، سجّاد، زاهد، عابد، بکاء، ذوالثّفنات، زکی و امین.

کنیه های آن حضرت عبارتند از: ابومحمد، ابوالحسن و به قولی ابوالقاسم.

گفتنی است که نسل ابي عبدالله الحسين(ع)، منحصرأ از امام زین العابدین(ع) تکثیر و توسعه یافت و تمامی سادات حسینی، به این امام همام، منتهی می گردند.

امام زین العابدین(ع) در زندگی خویش با زمامداران ذیل معاصر بود:

- 1- امام علي بن ابي طالب(ع)، از بني هاشم
- 2- امام حسن مجتبی(ع)، از بني هاشم
- 3- معاویه بن ابي سفیان، از بني امیه
- 4- یزید بن معاویه، از بني امیه
- 5- معاویه بن یزید، از بني امیه
- 6- عبدالله بن زبیر، از زبیر بن عوام
- 7- مروان بن حکم، از بني امیه
- 8- عبدالملك بن مروان، از بني امیه
- 9- ولید بن عبدالملك، از بني امیه

امام زین العابدین(ع) جز در ایام خلافت امیرمؤمنان علي بن ابي طالب(ع) که دادگرتین و شایسته ترین زمامدار اسلامی و ایام کوتاه مدت فرزندش امام حسن مجتبی(ع) که راه و رسم پدرش را به نیکی ادامه می داد، از سایر خلفا و حاکمان و عاملان محلی آنان، فشارها و ستم های زیادی متحمل گردید، که زشت ترین و فجیع ترین آن ها از سوی یزید بن معاویه به وی تحمیل گردید، یزید در حکومت خویش، امام حسین(ع) و یارانش را در کربلا شهید و بازماندگانش، از جمله امام زین العابدین(ع) را اسیر نمود و از این بابت قلوب اهل بیت(ع) و مؤمنان اصیل را جریحه دار ساخت و لعن ابدی را برای خویش و هم دستان خود فراهم نمود.

امام زین العابدین(ع) پس از شهادت پدر ارجمندش امام حسین(ع)، بنا به وصیت آن حضرت، به مقام امامت نایل آمد و به مدت

35 سال عهده دار مقام عظمي ولايت و امامت شيعيان بود و سرانجام در محرم سال 95 قمری، از سوي وليد بن عبدالملك، مسموم و سپس به شهادت رسيد و در قبرستان بقيع، در کنار قبر مطهر عمويش امام حسن مجتبي(ع) به خاک سپرده شد.